

VẤN ĐỀ ĐƯA VỤ HIẾN ĐẤT CỦA VIỆT CỘNG CHO TRUNG CỘNG RA TRƯỚC TÒA ÁN QUỐC TẾ

Nguyễn Văn Canh

LS Đỗ doãn Quế: Thưa Giáo sư, có một câu hỏi là chúng ta có nên lập hồ sơ đưa vụ VC bán đất cho Trung Quốc ra trước một Tòa án Quốc Tế? Câu hỏi này rất quan trọng cần phải được có lời giải đứng đắn, có như thế hành động mới không bị phạm và nhất là làm chia trí của các tập thể tị nạn.. Trước 1975, tôi là Luật sư, nhưng chuyên trách về Dân Sự, nên cảm thấy có phần lúng túng trước vấn đề ấy. Vì Giáo sư có dạy về Công Pháp Quốc Tế tại Đại Học Luật Sài Gòn trước đây và các kiến thức của Giáo sư cho thấy Giáo sư là tiếng nói có thẩm quyền về vấn đề này. Vậy theo Giáo sư, ủy Ban Bảo Vệ Lãnh Thổ mà Giáo sư là Chủ tịch hay một Cộng Đồng Tị Nạn có nên đưa vụ này ra Tòa án Quốc Tế không?

GS Canh: Thưa LS Quế, trước khi trả lời câu hỏi này, tôi thấy cần xác định rõ rằng đây không phải là MUA/BÁN. Ở đây tôi không thấy có trao đổi một vật gì. Tôi chỉ thấy Việt Cộng chuyển nhượng một phần lãnh thổ cho Trung Cộng. Tuyệt nhiên, không thấy TC trao cho VC một cái gì, hay VC tiếp nhận một vật gì từ phía TC. Đúng ra, chúng ta nên dùng một từ ngữ HIẾN ĐẤT hay DÂNG ĐẤT hay một từ

ngữ tương đương, vì sự chuyển nhượng chỉ ~~thời~~ ~~hiện~~ **MỘT CHIỀU** mà thôi. Trở lại câu hỏi là ủy Ban Bảo Vệ Lãnh Thổ có nên đưa vụ này ra Tòa án Quốc Tế không? Câu trả lời là **KHÔNG**. Vì lẽ, trong sinh hoạt của Cộng Đồng Quốc Tế, Quốc Gia là một đơn vị pháp lý. Cá nhân hay một tập thể nào đó của Quốc Gia không là đơn vị của Cộng Đồng Quốc tế. Do vậy, chỉ có Quốc Gia mới là chủ thể quyền lợi. Khi mà một chủ thể bị thiệt hại quyền lợi, chủ thể ấy mới có tố quyền nghĩa là quyền đi kiện trước Tòa án Quốc tế. Cá nhân hay tư nhân hay một tập thể tị nạn như ủy Ban mà tôi đang làm Chủ Tịch chẳng hạn không phải là chủ thể quyền lợi trong Công Pháp Quốc Tế; do đó không được ban cấp tố quyền, nên không thể đi kiện được. Đó là **VẤN ĐỀ THẨM QUYỀN** thuộc lãnh vực **THỦ TỤC** để tòa án có quyền thụ lý. Nếu một đương sự không có tố quyền, thì Tòa án sẽ tuyên bố vô thẩm quyền. Trong trường hợp này, Tòa án Quốc Tế sẽ bác đơn, vì lẽ như trên.

Còn vấn đề **NỘI DUNG**. Vấn đề là xét xem chủ thể có bị thiệt hại quyền lợi không?

Ở đây có 2 bên: TC (Đảng CSTH) nhân danh Trung Hoa và VC (Đảng CSVN) nhân danh Việt nam được chấp nhận có tư cách

pháp lý là chủ thể quyền lợi để đứng đơn kiện.. Về phía TC, thì họ vui mừng quá sức tưởng tượng là vì Đảng CS Trung Hoa (TC) được lợi nhiều quá và khi được lợi thì không ai đi kiện. Nếu có đi kiện, đơn của họ sẽ bị bác, vì có thiệt hại gì đâu. Nên chính quyền Trung Hoa sẽ không đi kiện. Còn phía VC, thì CHỦ QUYỀN VC sẽ không hành sử tố quyền, dù bị thiệt thòi hay dùng danh từ trong Công Pháp Quốc Tế là Hiệp ước bất bình đẳng vì nguyên nhân nào đó như TC dùng sức mạnh cưỡng bách ký nhượng đất, hay VC bị lừa hay lầm lẫn mà ký, nên bị thua thiệt. Ở đây VC vui mừng ký kết các hiệp ước ấy với Trung Cộng. Các Tổng bí Thư Đảng CS VC lần lượt thay nhau đến TC từ 1990 (TBT Nguyễn văn Linh) cho đến nay Nông đức Mạnh, phải cộng thêm cả Phạm văn Đồng, Lê đức Anh, Võ văn Kiệt sang Bắc Kinh đều vui vẻ làm công việc này. Như vậy, VC sẽ không đi kiện. Một khi họ vui vẻ làm công việc này, thì không có lý do gì chính họ lại đưa vấn đề này ra trước Tòa án quốc tế.

Dù Đảng CSVN thực hiện việc hiến đất, nhưng để tránh các hà ti trong việc ký kết Đảng này cho Chính phủ của họ (Hành Pháp và Quốc Hội) nhân danh chính quyền để hợp thức hóa bằng cách ký kết và phê chuẩn, và nay thì hành Hiệp ước ấy. Tuy nhiên, về sau này khi VC đã ra đi, thì chính quyền Việt nam Tự Do Dân Chủ kế tiếp sẽ có đầy đủ yếu tố pháp lý, phủ nhận các Hiệp ước mà VC đã ký để mang lại thắng lợi về Nội Dung, cũng như về Hình Thức (Thủ Tục) cho dân tộc trước Tòa án Quốc tế. Còn

có thể có một quốc gia đệ tam có quyền đi kiện trước tòa án quốc tế, nếu quốc gia ấy có quyền lợi bị thiệt hại, dù không phải là một bên kết ước. Thí dụ, nếu Hiệp ước TC và VC có làm cho một quốc gia nào đó trong vùng bị thiệt hại, quốc gia ấy có quyền đi kiện trước Tòa án Quốc Tế. Ở đây, không có yếu tố nào như vậy.

LS Quế: Như vậy, về một vấn đề nào đó như hiệp ước kể trên mà ta lấy được hàng ngàn chữ ký của đồng bào, chúng ta cũng không thể đưa vụ này ra trước Tòa án Quốc Tế được?

GS Canh: Tòa án Quốc Tế sẽ không thụ lý. Đường lối giải quyết vấn đề Hiệp ước hiện nay là đường lối chính trị, không phải pháp lý.

LS Quế: Nhân đây, tôi nêu ra một giả thiết là Tòa án VC xét xử và kết án một vụ bất công, như vi phạm nhân quyền theo Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền mà Liên Hiệp Quốc ban hành năm 1948 và VC đã ký kết gia nhập. Ta với tư cách tỵ nạn như trên, cũng đi lấy hàng trăm ngàn chữ ký, có thể đưa vụ này ra Tòa án Quốc Tế được không?

GS Canh: Không. Trường hợp này, theo Công Pháp Quốc Tế, thì đó là vấn đề thuộc chủ quyền của quốc gia. Tòa án Quốc Tế không có thẩm quyền. Giải pháp cho vấn đề này cũng là giải pháp chính trị. Nếu có vi phạm Hiến Chương., quốc gia Hội Viên có quyền khiếu nại. Còn xét xử một vụ kiện thuộc thẩm quyền quốc gia. ☞